אש קודש — שופטים

תמים תהי' עם ד' אלוקיך, ופרש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהי' עמו ולחלקו.

פשוט אפ"ל לא תחקור אחר עתידות, כי כל איש על העתיד מקבל ע"ע לעבוד את ד', מחר או למחרתיים יהי' טוב, רק בהווה היצה"ר מפתהו, וזה שמרמז הכתוב תמים תהי' עם ד' אלוקיך לא לחקור אחר העתידות רק בהו' תהי' תמים עמו.

עוד אפ"ל כי מש"ר אמר לד' הן בנ"י לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים, ומדייק בספה"ק של כ"ק אא"מ הרה"צ והק' זצוקללה"ה איזה ק"ו הוא, הא בשלמא ישראל כתיב הטעם שלא שמעו מקוצר רוח וכו' אבל פרעה שלא עבד אפשר ישמע, ע"ש, ועוד יש לדייק למה מתחילה אמר מש"ר ע"ע שהוא כבד פה וכבד לשון והתרגום מתרגם יקיר ממלל, היינו שמדבר רק קשר. וכאן אמר ערל שפתים אטום שפתים שמשמע שאינו יכול לדבר לגמרי.

אבל בספרי כ"ק אא"מ זצוקללה"ה ג"כ מדייק למה לא שמעו מקוצר דוח וכו' הא אדרבה מפני צרתם היו צריכים יותר לשמוע ולשמוח בבשורה טובה, וחוץ מתרוצו הק' אפ"ל כי כשהאדם בצרה בעוד רוחו בו, אז כששומע בשורה טובה מאמין ושמח בה, משא"כ כשהוא כ"כ מוכה ומיוסר עד שנשבר ומרוסס מצער ועוני, אז אף שבדעתו מאמין ויודע שיהי' טוב לו, מ"מ אין כבר איש אשר ישמח ואין כבר מי אשר יתחזק באמונתו, וכעין מעשה כזו ראיתי כבר, לכן ולא שמעו אל משה אף שהאמינו אבל מקוצר רוח ומעבודה קשה לא הי' מי שיתחזק ויתן לב לשמועה טובה זו.

וזה שאמר מש"ר הן בנ"י לא שמעו אלי אף שהיא לטובתם, מפני שכבר נשבר רוחם ועצמותם, ואם אין רוחו של ישראל נמצא כבר, אז אני ערל שפתים אטום לגמרי, כי הגדולה שנתת לי היא בשביל ישראל כמ"ש בגמ' ברכות (דף ל"ב) עה"פ לך רד, וכו" ואיך ישמעני פרעה כיון שאני איני אותו מש"ר שאוכל לדבר אליו.

והנה בכל הצרות רואים שבאם ידעו כלם שתיכף למחר יושעו כי אז חלק גדול גם מן המתיאשים עוד היו יכולים להתחזק, אבל דא עקא שאינם רואים את הקץ לחושך, והרבה אין להם במה להתחזק וח"ו מתיאשים ורוחם נופל, וזה תמים תהי' עם ד' אלוקיך, אפילו אם אתה שבור ומרוסס מ"מ תהי' תמים ושלם והתחזק עם ד' אלוקיך, כי יודע אתה שד' אלקיך עמך בצרה, לכן לא תחזיר אחר עתידות לומר איני רואה קץ לחושך אלא כל מה וכו' קבל בתמימות ואז תהי' עמו ולחלקו וממילא עי"ז יקרב ישועתך כמו שביקש מש"ר והם עמך ונחלתך.